

Хайде отъ тукъ да са пуснемъ
И тамъ да подруснемъ.

— о —

И тъй отъ четмо къто са пуснимъ
Можемъ и да си по подруснимъ,
Да четемъ кътъ са уморимъ
Можимъ да са повеселимъ.

Само чете ни пъяни
Не казвамъ става веселени,
Има работи естественни
Съ неуборими истинни
Сухъ Пиръ е винаги нехвелитъ
«Вино серца веселить»
Да са чете до кътъ пододей
Послъ малко да са по попъй
Послъ, послъ пъкъ да пийми дай
Па тогасъ щешь нещешъ играй.
Въ тази ми книшка не ще дума
Че първти два дара има :

Четени като за забава,
Песни да са заиграва.
Та вий читатели и читателчици
Кътъ дадете за туй четирси парици
Земете и гроздена вода тогази
Пакъ имайти готовъ и менъ съ вази :

ЦАРИГРАДЪ 1872 Ноемвр. 30.
Н. А. Живковъ.